

כי הַיַּם־סוּף נִקְרַע לְשָׁנִים־עֶשֶׂר קָרְעִים, כְּנִגְדֹ שְׁנַיִם־עֶשֶׂר שְׁבָטִים
 (פְּרָקִי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מ"ב; עֵינֵי תַקּוּז כ"א נ"ט.), וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתַפְלָתָם גּוֹרְמִים
 זְוֹנָא דְקָדְשָׁא־בְרִיד־הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים ס"ח): "סְלוּ
 לָרֶכֶב עֲרָבוֹת" – רֹכֵב, דָּא קְדָשָׁא־בְרִיד־הוּא, 'עֲרָבוֹת', דָּא
 שְׁכִינְתָּהּ, שְׁנַת־עֲרֵב בָּהּ כָּל הַגּוֹנִין; וּלְפִי הַזְוֹנִי שְׁגוּרָם בְּתַפְלָתוֹ, כִּן
 זֹכֶה לְזְוֹנָו; וְהַתְּפִלָּה הֵם שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה נְסַחָאוֹת, לְפִיכֶךָ הַזְוֹנִי
 כְּקָרִיעַת יַם־סוּף שְׁהֵם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר. וְגַם יִשְׂרָאֵל מְפָרְנָסִים לְאַבְיָהֶם
 שְׁבַשְׁמִים בְּתַפְלָתָם (עֵינֵי זוּהַר וִיקְרָא ז': פִּנְחָס רַכ"ו. רַמ"א): כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שָׁם
 ק"ה): "וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק", 'וְחֶק לְשָׁנָא דְמִזְוֹנָא הוּא' (בִּיצָה ט"ז.),
 'זֵאִין עֲמִידָה אֶלָּא תְּפִלָּה' (בְּרָכוֹת ו:). וְזֵה פִּרוּשׁ (תְּהִלִּים צ"ט): "שְׁמְרוּ
 עֲדוֹתַי וְחֶק נָתַן לָמוֹ" – 'עֲדוֹת' זֶה תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שָׁם קכ"ב):
 "שְׁבָטִי יְהִי עֲדוֹת לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'". גַּם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם
 לְבָרְכָה (שְׁבוּעוֹת ל:): 'אֵין עֲדוֹת אֶלָּא בְּעֲמִידָה'; וְעֲמִידָה זֶה תְּפִלָּה,
 שְׁאָנוּ מְעִידִין עַל אַחַדוֹתָיו. וְכִפִּי שְׁמִפְרָנָם לְאַבְיוֹ שְׁבַשְׁמִים
 בְּתַפְלָתוֹ, כִּן נוֹתֵנִין לוֹ פִּרְנָסָתוֹ. וְזֵה: 'קָשִׁין מְזוֹנוֹתַי כְּקָרִיעַת
 יַם־סוּף', הֵינּוּ מְזוֹנוֹת נִתְחַלֵּק לְשָׁנִים־עֶשֶׂר שְׁבִילִים, לְפִי שְׁתֵּי־
 עֶשְׂרֵה שְׁבָטִי יְהִי.

וְצָרִיד: לְזֵה זְכוּת גָּדוֹל, שְׁיִזְכֶּה אָדָם לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתוֹ דֶּרֶךְ שִׁעַר
 הַשִּׁיף לְשִׁבְטוֹ. וְזֵה שְׁאָמַר אָבִא בְּנִימִין (בְּרָכוֹת ה:): 'כָּל
 יָמֵי הָיִיתִי מְצַטְטֵר עַל שְׁנֵי דְבָרִים: עַל תְּפִלָּתִי שְׁתִּיחָא סָמוּךְ
 לְמַטְתִּי – הֵינּוּ כַּנ"ל, שְׁתִּתְפַּלֵּל דֶּרֶךְ שִׁעַר הַמַּטָּה שְׁלוֹ, כִּי יֵישׁ
 שְׁנַיִם־עֶשֶׂר מַטּוֹת, וְכָל אֶחָד יֵישׁ לוֹ שִׁעַר מִיָּחָד, וְהַתְּפִלָּל עַל שְׁלָא
 תִּתְרַחֵק תְּפִלָּתוֹ מִמַּטָּה שְׁלוֹ. וְזֵה לְשׁוֹן מַטָּה, כִּי מַטָּה לְשׁוֹן זְוֹנָו,
 כְּמֵאמַר הַסָּמוּךְ: עַל מַטְתִּי שְׁתִּיחָא נְתוּנָה וְכוּ', וּמַטָּה הוּא בְּחִינַת
 זְוֹנָו. גַּם מַטָּה הִיא בְּחִינַת פִּרְנָסָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (וִיקְרָא כ"ו): "בְּשִׁבְרֵי

תלך ◀ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָתָה זִצְיָיִךְ "צִדְקָה צְדָקָה מִקֻּוֹה שִׁדְחָה צִמְרֵן מִסְפְּרֵי רִבְנוֹ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכֹל" ◀
 ◀ "חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ◀

לָכֶם מִטָּה לָחֶם", כִּי שְׁנַיִם-עָשָׂר מִטּוֹת גּוֹרְמִין זְוֹג וּמִפְּרָנְסִין כַּנִּלְ: 'קָשָׁה זְוֹגָן וְקָשִׁין מְזוֹנוֹתָיו' וְכוּ'. גַּם הִתְפַּלֵּל עַל שַׁבָּטוֹ, שְׁיִזְכּוּ לְשְׁנֵי שְׁלֻחָנוֹת. וְזָהוּ: 'וְעַל מִטָּתִי שְׁתֵּהא נְתוּנָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּבֹא בְתָרָא כַה:): 'הָרוּצָה לְהַחֲכִים וְכוּ', הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר' וְכוּ'.

וַיַּעֲקֹב, שֶׁהוּא כָּלוּל כָּל הַשְּׁנַיִם-עָשָׂר שַׁבָּטִים, וְהָיָה יוֹדֵעַ כָּל מִטָּה וּמִטָּה בְּשָׂרָשׁוֹ – בְּשִׁבִיל זֶה כְּתִיב בֵּה (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "וַיֵּאֱסֹף יַעֲקֹב רִגְלָיו אֶל הַמִּטָּה". רִגְלָיו – זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים פ"ה): "צִדְקָה לְפָנָיו יִהְיֶה" (עֵינֵי בִרְכוֹת יֵד:), הֵינּוּ, שְׁתֵּהא מְאֵסֹף כָּל הַתְּפִלוֹת, כָּל אַחַת לְשָׂרָשָׁה. גַּם הָיָה כַּח בְּיָדוֹ לְהִתְחַלֵּק מִחֲלָקֵי עוֹלָם לְיוֹסֵף, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית מ"ח): "וַאֲנִי נָתַתִּי לָךְ שְׁכֶם אֶחָד עַל אַחִיד" וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּתוֹ הָיָה מְשַׁפֵּיעַ חַיּוֹת לְכָל שְׁלֹשָׁה חֲלָקֵי עוֹלָם, שֶׁהֵם עוֹלָם הַשָּׁפָל וְעוֹלָם הַכּוֹכָבִים וְעוֹלָם הַמַּלְאָכִים. וְזָה: שְׁכָ"ם – שָׁפָל, כּוֹכָב, מַלְאָךְ, כִּי כָּל זֶה זָכָה עַל-יְדֵי תְּפִלָּתוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שָׁם): "אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיָּד וְכוּ' בְּתְּפִלָּתִי וּבְקָשָׁתִי":

ג אַבֵּל כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד לְהַתְּפַלֵּל, אֲזִי בָּאִים מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְקַלְפוֹת וּמִסְבָּבִין אוֹתוֹ, וְנִשְׁאָר בַּחֲשֵׁךְ וְאִין יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (אִיכָה ג): "סִכַּתָּ בְּעַנְן לָךְ מִעֲבוֹר תְּפִלָּה", וְכְתִיב (תְּהִלִּים י"ב): "סָבִיב רְשָׁעִים יִתְּהַלְכוּן", שְׁתֵּהרֶשְׁעִים, הֵינּוּ הַקַּלְפוֹת, מִסְבָּבִין אוֹתוֹ. 'כָּרָם זָלָת' – הֵינּוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, 'שְׁתֵּהא עוֹמֵדֵת בְּרוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם' (בְּרֵאשִׁית ו:).

וְדַע, שֶׁיֵּשׁ פְּתָחִים הַרְבֵּה בַּחֲשֵׁךְ הַזֶּה לְצֵאת מִשָּׁם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (יוֹמָא לַח:): 'הֵבֵא לְטָמְא, פּוֹתְחִין לוֹ – יֵשׁ לוֹ פְּתָחִים הַרְבֵּה' עֵינֵי תוֹ שַׁבַּת ק"ד. בַּד"ה אִיתָּ. נִמְצָא, שֶׁיֵּשׁ

פְּתָחִים הַרְבֵּה בַחֲשֵׁךְ גַּם לְצֵאת מִשָּׁם. אֲבָל הָאָדָם הוּא עוֹר וְאֵין יוֹדֵעַ לְמִצַּא הַפֶּתַח.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"פני:

תהמת יכסימו-ט

א עקר החיות מקבלין מהתפלה ועל כן צריך להתפלל בכל כחו כדי להכניס כחו באותיות התפלה. ואזי נתחדש כחו שם ועל ידי זה זוכים לאמונה:

ב לפי מעלת תפלתו בין זוכה לזווגו וכן נותנים לו פרנסתו על כן על ידי תפלה בכח זוכה לזווגו ולפרנסה:

ג על ידי תפלה בשלמות משפיע חיות לכל שלשה חלקי עולם שהם עולם השפל ועולם הכוכבים ועולם המלאכים:

ד בשאדם עומד להתפלל אזי באים מחשבות זרות וקלפות ומסבין אותו ונשאר בחשך ואינו יכול להתפלל. ותכלית התקנה לזה שתראה שיצאו הדבורים מפיה באמת ועל ידי התבה היוצאת מפיה באמת היא תשים לה פתח בחשך שאיתה נצוד בו ותזכה להתפלל היטב. והבן זה היטב היטב כי זה כלל ויסוד גדול בכל דרכי עבודת השם שהכל תלוי בו. שאפלו אם הוא משקע חס ושלום בתכלית התגברות החשך והקלפה והוא כלוא ומסגר שם בכמה סבובים המסבבים אותו מצדי צדדים ואין מניחים אותו להתקרב לקדושה. עקר תקנתו שימשיך עצמו להאמת ויביט על האמת לאמתו ויבקש רק האמת. וכן יראה בתפלתו אף שאינו יכול להתפלל כלל מחמת החשך הרב כנ"ל, עם כל זה יראה רק לדבר הדבור באמת באיזה מדרגה תחתונה שהוא. כגון למשל שיאמר השם הושיעה באמת, אף על פי שאינו יכול לדבר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תלוּ לַעֲמֵר מִזֶּה רִנָּת זַיִר לְ"עַד לַעֲנֵי מִקֻּוּה שִׁדְּךָ לַעֲהֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע
לַעֲמֵר מִזֶּה רִנָּת זַיִר לְ"עַד לַעֲנֵי מִקֻּוּה שִׁדְּךָ לַעֲהֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע
לַעֲמֵר מִזֶּה רִנָּת זַיִר לְ"עַד לַעֲנֵי מִקֻּוּה שִׁדְּךָ לַעֲהֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע

בְּהִתְלַהֲבוֹת וְהִתְעוֹרְרוֹת כָּרְאוּ אֶף־עַל־פִּי־כֵן יִכְרִיחַ עֲצֵמוֹ לְדַבֵּר
עַל כָּל פָּנִים הַדְּבוּר בְּאַמֶּת בְּפִשְׁיטוֹת כְּפִי מַה שֶּׁהוּא וְעַל־יְדֵי־זֶה
יִזְכֶּה לְרֵאוֹת הַפְּתָחִים שֶׁבְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ. כִּי אִם יִרְצֶה הָאֱמֶת בְּאַמֶּת
כְּנֶגֶד זֶה אֵין שׁוֹם חֹשֶׁךְ שִׁיחֲשִׂיד לוֹ כִּי אֱמֶת הוּא אֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
בְּעֲצֵמוֹ אֶךְ עַל־יְדֵי שֶׁקֶר הוּא מְסַלֵּק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּבִיכּוֹל כִּי
דוֹבֵר שֶׁקֶרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָיו יִתְבָּרֵךְ וְעַל־יְדֵי אֱמֶת הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹכֵן עִמּוֹ. וְעַקֵּר הַשְּׁתוּקוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֵינּוּ אֵלָּא
אֵל הָאֱמֶת וְלִפִּי גִדּוֹל הָאֱמֶת כֵּן הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹכֵן עִמּוֹ וְאֵז
מֵאִיר לוֹ אֵיךְ לִיצֵא מֵהַחֹשֶׁךְ וְהַקְּלָפָה הַמוֹנֵעַת אוֹתוֹ מִתְּפִלָּתוֹ
וְעַבּוּדָתוֹ. וְעַל־יְדֵי־זֶה יֵאִיר לוֹ הָאֱמֶת שִׁיִּכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּחֶסֶדוֹ הַגָּדוֹל
יִתְבָּרֵךְ וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְתַקֵּן וּמְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָמוֹת:

סֵדֶר הַיַּיִ מִזֶּה רִנָּת זַיִר

מזו (מז) הַתּוֹרָה הַנִּדְפָּסֶת בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא בְּסִימָן ע"א הַמְּתַחֲלֵת דַּע
שֵׁישׁ מַחִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, נֶאֱמָרָה בְּלִיל שַׁבַּת שִׁירָה לְעַנִּין
הַשִּׁיחָה שֶׁהִיְתָה בְּשַׁעַת הַסְּעָדָה, לְעַנִּין הַמְּחַלֵּקֶת הַגְּדוֹלָה שֶׁהִיְתָה אֶז
בֵּין הַמְּפָרְסָמִים אֹדוֹת הַמְּעוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁזֶה אָמַר
לְהִתְנַהֵג כֶּךְ בְּהַצְדָּקָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶה אָמַר כֶּךְ. וּקְצָתָם הָיוּ
בָּהֶם פְּנִיּוֹת שֶׁל כְּבוֹד, שֶׁזֶה רָצָה שִׁיְהִיָּה הַמְּשַׁלַּח אֶצְלוֹ, וְזֶה רָצָה
שִׁיְהִיָּה אֶצְלוֹ. וְגַם בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ מְחַלֵּקֶת גְּדוֹל בְּעַנִּין זֶה, כִּי־דוּעַ
לְבָקִיָּאִים בְּזֶה, וּבְפָרְט הוּא זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה שֶׁהִיְתָה שָׁם בְּעֲצֵמוֹ.
וּבְעַנִּין זֶה הָיוּ מְשִׁיחִים וּמְדַבְּרִים עִמּוֹ הַרְבֵּה כְּמַעֲט בְּכָל הַסְּעָדָה
שֶׁל לֵיל שַׁבַּת־קֹדֶשׁ הַנִּ"ל. אַחֲר־כֶּךְ פָּתַח פִּיו וְאָמַר כָּל הַתּוֹרָה
הַנּוֹרָאָה הַנִּ"ל, שֵׁישׁ מַחִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ מַחִין שֶׁל חוּץ־
לְאֶרֶץ, וְשַׁעֲקֵר הַמְּחַלֵּקֶת אֵין שִׁיד רַק בְּחוּץ־לְאֶרֶץ וְכוּ'. פּוֹק עֵין
וְתִשְׁכַּח שָׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל כָּל עַנִּין הַשִּׁיחָה הַנִּ"ל שֶׁמְדַבֵּר שָׁם

מֵעַנִּין כְּבוֹד הַנ"ל לְהַעֲלוֹת כָּל הַכְּבוֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמֵעַנִּין צְדָקָה
 שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמֵעַנִּין מַחֲלֶקֶת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֵין שָׁם וְתִרְאֶה
 נִפְלְאוֹת:

מח (מח) הַתּוֹרָה חַיִּים נְצַחִיִּים שְׂבִימָן ע"ב בְּלִקּוּטֵי תַנְיָנָא נְאֻמָּרָה
 בְּעֵת שְׂבָא אֶצְלוּ עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרָשַׁת יִתְרוֹ צִדִּיק אֶחָד מִפְּרָסָם
 גָּדוֹל, וְהוּא זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָה לֹא אָמַר שׁוּם תּוֹרָה בְּלֵיל שַׁבַּת קֹדֶשׁ
 וְלֹא בְיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. וְכִשְׁנֵמְרָנוּ סְעֻדַת שַׁחֲרִית שֶׁל שַׁבַּת וְכִבֵּר
 בִּרְכָנוּ בְּרַכַּת הַמָּזוֹן, וְהֵינּוּ סְבוּרִים לְהַסְתַּלֵּק מִהַשְּׁלָחַן כְּנַחוּג אַחַר
 בְּרַכַּת הַמָּזוֹן, אֲבָל הוּא זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָה נְשֹׂאֵר אָז יוֹשֵׁב עַל מְקוֹמוֹ
 וְגַם אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ נְשֹׂאֵרָנוּ אָז יוֹשְׁבִים לְפָנָיו, וְגַם הַצִּדִּיק הַנ"ל נְשֹׂאֵר
 עֲדִין יוֹשֵׁב לְפָנָיו. בְּתוֹךְ כֶּךָ עָנָה וְאָמַר כְּשֶׁרוֹאִין אֶת עֲצָמוֹ עִם
 הַצִּדִּיק אֲפֵלוֹ כְּשֹׂאִין שׁוֹמְעִין תּוֹרָה גַם זֶה טוֹב מְאֹד כִּי עַל-יְדֵי-זֶה
 מְקַבְּלִין גְּדֻלָּה. וְהַתְּחִיל לֹאמַר תּוֹרָה הַנ"ל בְּתוֹךְ דְּבָרָיו כְּשֶׁנִּכְנַם
 בְּאֻמִּירַת הַתּוֹרָה כִּנ"ל עָנָה וְאָמַר הֲלֹא בְּתוֹךְ כֶּךָ אֲנִי אוֹמֵר תּוֹרָה
 וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן גָּמַר כָּל הַתּוֹרָה הַנ"ל.

הַכָּל שְׂכַמָּה וְכַמָּה תּוֹרוֹת כְּמַעַט כְּלָם נְאֻמְרוּ בְּנִם גָּדוֹל שְׂכַמְעַט
 כְּמַעַט הָיָה הָעוֹלָם חָסֵר מִהַטּוֹב הַגָּנוּז הַזֶּה, וְקֹדֶם כָּל הַתּוֹרָה הָיָה
 הָעוֹלָם מִתְמוּטָט אִם יִזְכּוּ לְהַטּוֹב הַגָּנוּז הַזֶּה. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּדַרְכּוֹ
 הַנִּפְלְאִים וַחֲסָדָיו הֶעֱצוּמִים סִבֵּב בְּכָל פַּעַם סְבוֹת לְטוֹבָה עַד
 שְׁזָכִינוּ בְּכָל פַּעַם לְשֹׂאֵב מִהַנִּחַל הַנוֹבֵעַ וְכוּ' כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר הֶעֱלִינוּ עַל הַסְּפָרִים. וְכִבֵּר מְבֹאֵר שְׂאֻמֵּר שְׂבִכָל דְּבוּר וְדְבוּר
 שְׂאוּמֵר בְּפָנָי הָעוֹלָם תְּלוּיִים בּוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים:

מט (מט) בְּעֵת שְׂאֻמֵּר הַתּוֹרָה וְאֶתְחַנֵּן הַנְּדָפָם בְּלִקּוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן
 ע"ח. וְשָׁם מְדַבֵּר מֵעַנִּין שְׂאֻסוֹר לִיֵּאֵשׁ עֲצָמוֹ לְעוֹלָם אֵיךְ שִׁיְהִיָּה חַם
 וְשָׁלוֹם. אָמַר אָז בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "מֵעַן טָאָר זִידָּ נִישְׁט מִיֵּאֵשׁ זִיין.

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תלח – אמר מוהר"ש"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" –
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

גיואלד זייט אייך נישט מיאש" [אסור להתיאש, אהה אל
תתיאשו] ומשך מאד תבת גיואלד [אהה] בדרך המזהיר וצועק
מעמק הלב:

סדר האלה-בית הימי:

חלק שני א. דע, כי לכל העולמות ולכל נברא יש לו קומה
מיחדת ובנין מיחד. למשל מין האריה – קומתו נבדל ממין הצאן
הן בכחו והן בבנין איבריו, [והן בקולו] וכן במין האריה [בעצמו]
יש הבדל בין כל אחד ואחד, וכן בכל הנבראים ההבדלים הן כלם
רמוזים בתמונת האותיות ובצרופיהם. והזוכה להבין את
התורה, יוכל להבין רמיזות כל ההבדלים שבין כל הנבראים וגם
ידע התאחדותם, הינו ראשיתם ותכליתם כי בראשית ובתכלית
הם באחדות בלי הבדל. ב. דע, לפי גדל ידיעת התורה וטבעי
העולם כן נמסר ונשתעבד העולם תחתיו. ולפיכך היו נכנעים
האריזות תחת דניאל, כי דניאל היה חכם גדול, וכל רז לא אנים
לה, והיה יודע טבע האריה, והטבע מתנהגת בידיעת התורה,
והיא תחת יד הידיעה. (אמר הפעתיק: שמעתי מפי מורנו ורבנו הרב רבי
נתן, זכר צדיק לברכה, שזה האות ב' שיש לאות א' הקדום לו, למה שמבאר שם:
"והזוכה להבין את התורה – יוכל להבין רמיזות כל ההבדלים וכו', שזה הוא
בחינת כל טבעי העולם", ועל זה סובב הולך סימן ב': "דע, לפי גדל ידיעת התורה
וטבעי העולם", הינו כפי שזוכה להבין צרופי אותיות התורה; כי כפי גדל הבנתו
באותיות התורה ובצרופיהם וכו' כמו כן גדולה ידיעתו בטבעי העולם והבן. ועין
בלקוטי הלכות "יורה דעה" הלכות מילה הלכה ה' אות כ"ג ואות כ"ד משם עד
גמר ההלכה, עין שם באור נפלא בזה, וינעם לה לעד. והאמת, שמי שמביט בעין
טובה, בעין אמת, בלב ישר, אין קשה לו כלל; אדרבא, רואה מזה נפלאות גדלת

השם וצדיקיו האמתיים. ולהמתנגדים הדוברים על צדיק עתק, המביטים מעקרא
 בספריו הקדושים ברע עין לחפש ולבקש עלילה, לא יספיק שום באור. כי אחר
 כל הדברים והאמת האלה יחפש ויבקש תואנה ועלילה, לדבר על הצדיק הנ"ל
 ותלמידיו, זכותם יגן עלינו, עתק בגאווה ובוז, אך אף על פני כן לא יכלתי להתאפק
 מלהציג מה ששמעתי מעט בזה, וקשטא קאי, ועד ארגיעה לשון שקר ואמת ה'
 לעולם, ויצילנו מחרב פיפיות; כִּי אֲשֶׁר עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, כֵּן אֵל יַעֲזִבֵנוּ
 לְנֶצַח, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. ועין גם כן בלקוטי א' סימן יט בהתורה "תפלה לחבקוק"
 ותבין קצת ועין שם גם כן סימן יז).

סדר שבתו הר"ן הי"א:

ושחר פניו שיתאכסן אצלו, והשיב רבנו זכרוננו לברכה, שזה אי
 אפשר שייעמד בקביעות אצלו אך על שבת אחת יהיה אצלו
 וביום מחר שלח בשבילו, וקבלו על שבת הראשון פֶּרֶשֶׁת נח
 וביליל שבת כפף רבנו זכרוננו לברכה, את ראשו שיברך אותו,
 וקפץ ארבע אמות ממנו לאחוריו ברעדה גדולה ודבר
 בהתלהבות גדול ולא היה אפשר להבין מה שאמר אך בסוף
 דבריו שמעו שאמר: איך אנו מתבישים בפני זרע הבעל שם טוב
 זכרוננו לברכה, ולא רצה לברך אותו אך את האיש שהיה עם
 רבנו זכרוננו לברכה, ברך מיד כשכפף ראשו והיה שם בשעת
 הסעדה שמחה גדולה ובקש הצדיק הנ"ל את רבנו, זכרוננו
 לברכה, שיאמר תורה ולא רצה בשום אופן, ואמר הצדיק הנ"ל
 בעצמו תורה וכן היה בסעדה שניה ושלישית ואמרת התורה
 של הצדיק מורנו הרב אברהם הנ"ל היה בהתלהבות גדול
 ובצעקה גדולה ולא נשמע שום דבור רק לבסוף סיים כך הוא עקר
 עבודת הבורא יתברך ורבנו זכרוננו לברכה, היה משבח ומפאר
 התורה שלו בלי ערה, כמעט שאין דגמתו:

סדר שליחו ערוף הימני:

סימן מט (א) אע"ג דקיימא לן דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם על פה כל דבר שרגיל ושגור בפי הכל כגון

ק"ש וברכת כהנים ופרשת התמיד וכיוצא בהן מותר:

סימן נ (א) קבעו לשנות אחר פרשת התמיד פ' איזהו מקומן וברייתא דר' ישמעאל כדי שיזכה כל אדם ללמוד בכל

יום מקרא משנה וגמרא דברייתא דר' ישמעאל הוי במקום גמרא שהמדרש כגמרא:

סימן נא (א) אומרים ברוך שאמר קודם פסוקי דזמרה וישתבח לאחריהם: (ב) אם סיים ברוך שאמר קודם שסיים

החזן עונה אחריו אמן: (ג) אחר ישתבח יכול לענות אמן אחר ברכת עצמו (ועיין לעיל סימן רס"ו): (ד) צריך ליזהר מלהפסיק בדבור

משיתחיל ברוך שאמר עד סוף י"ח ואפילו לצורך מצוה אין לדבר בין ברוך שאמר לישתבח (ב"י בשם כל בו) (ועיין לעיל סימן נ"ג נ"ד): (ה) בין

המזמורים האלו שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם ובאמצע המזמור שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד: (ו)

צריך להפסיק בין אלילים ובין זה' שמים עשה: (ז) צריך לכוין בפסוק פותח את ידך ואם לא כיון צריך לחזור ולאומרו פעם

אחרת: הגה ואומרים פסוק ואנחנו נברך יה אחר תהלה לדוד (טור וכל בו) וכופלין פסוק כל הנשמה תהלל יה לפי שהוא סוף פסוקי דזמרה (טור) וכן

פסוק ה' ימלוך לעולם ועד (אבודרהם) כשמגיע לועתה ה' אלקינו מודים אנחנו לך או לפסוק וכל קומה לפניך תשתחוה אין לשחות ולהשתחות שם כדלקמן

סימן קי"ג (הר"י ס"פ אין עומדין ור' ירוחם נתיב א') ונהגו לעמוד כשאומרים ברוך שאמר ויברך דויד וישתבח: (ח) אין אומרים הזמירות במרוצה כי אם

בנחת: (ט) מזמור לתודה יש לאמרה בנגינה שכל השירות

הש"צ עם ישתבח וישתוק עד שיבא מנין ויאמר ישתבח וקדיש (מהרי"ל):

סדר לקוטי תפלות היומי:

קם: וגם בעת אשר גוברים רחמיה וחסדיה הרבים עלי, ואתה עוזר לי מעט להתעורר אליה, ולהתחיל לכנוס בעבודתך, איני זוכה להתגבר ולהתחזק בעבודתך, שישמשך דרך הקדש אצלי זמן רב לעולם ועד כי בכל פעם ופעם שעזרת לי ברחמיה לא חסתי על נפשי ולא השתדלתי לעמד בטובתי אפלו יום אחד בשלמות, "עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו" ואף-על-פי-כן רחמיה גוברים עלינו תמיד ואתה עוזר לנו בכל עת אתה גמלתנו הטובות ואנחנו גמלנוך הרעות ובעצם דחקנו ועמלנו וחלישותנו בעת הזאת אנו צריכים שתתן לנו מנהיג אמתי, שישגיח עלינו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, "יחם על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע", אשר יאחז בידינו, ויעלה אותנו ויוציאנו מאפלה לאורה, ויזרה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה ועתה עתה רבנו של עולם, רבנו של עולם, מרא דעלמא כלא, מלא רחמים, אלקי ישראל, אוהב ישראל באמת "הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה, איכה תרביץ בצהררים", כי נתקיים עתה בנו בעוונותינו הרבים מקרא שכתוב: "כי מי יחמול עליך ירושלים ומי ינוד לך ומי יסור לשאול לשלום לך":

קסא: רבנו של עולם, כבר הבטחתנו כי אין דור יתום, ובודאי גם עכשו בדור הזה נמצאים צדיקים אמתיים בעולם, אשר יש להם זה הכח לקבץ את נפשותינו לחדש אותנו לטובה ולהוריד ולהמשיך לנו חדושי תורה, להתחזירנו בתשובה שלמה לפניך ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתמלא עלינו רחמים ואל תסתר פניך ממנו, ותזכה אותנו בחסדיך הגדולים לגלות לנו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תמר ◀ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

וְלִהְרֹאוֹת לָנוּ אֶת הַצְּדִיקִי אֲמַת שְׂבֹדֹר הַזֶּה, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ
לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים, וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִים אֲשֶׁר עַל יָדָם אֶתָּה עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ
לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

קסב: אָנָּה ה', זַכְנוּ בְּחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים שְׁנִזְכֶּה לְהִתְגַּבֵּר עַל
תְּאוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ הָרָעוֹת, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכֶּה לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר אֶת
תְּאוֹת מָמוֹן מֵאֵתָנוּ וְאֶהְיֶה שְׂמַח בְּחֶלְקִי אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי ה', וְלֹא
אֶהְיֶה אֵין לְהַעֲשִׂיר וְלֹא אֶרְדֹּף אַחַר מוֹתְרוֹת לְהִרְבוֹת הוֹן מֵהַבֵּל
וְאֶפְלוּ הַהִכָּרְחִיּוֹת מֵהַ שְׂאֵנִי מְכָרָח לְעֶסוֹק בְּאִיזָה עֶסֶק אוֹ מִשָּׂא
וּמִתָּן בְּשִׁבִיל פְּרֻנְסָה תִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה הָעֶסֶק בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְתִזְכְּנִי לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתָּן בְּאִמוּנָה וְתִהְיֶה
תּוֹרַתִּי קִבֵּעַ וּמְלַאכְתִּי עֲרֹאֵי וְלֹא אֶטְרִיד אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי כָּלֵל
בְּהַמִּשָּׂא וּמִתָּן וְאֶפְלוּ בְּעַת עֲשִׂיַת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ,
שְׁתִּהְיֶה מַחְשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה וּדְבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
הַמְּלַבֶּשֶׁת וְנִעְלָמֶת בְּכָל עֶסְקֵי מִשָּׂא וּמִתָּן וּמְלַאכּוֹת וְעֶסְקִים
שְׁבַעֲוֹלָם:

קסג: וְזַכְנִי שִׁיְהִיָּה לִי מִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּאֲמַת בְּשִׁלְמוֹת, וְאֶהְיֶה בּוֹטָח
בְּה' תָּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְהִשְׁלִיךְ אֶת כָּל יְהָבִי עָלֶיךָ וְאֶתָּה תִּכְלַלְנִי
שְׁתִּתֶּן לִי עֲצָה טוֹבָה בְּכָל פֶּעַם בְּכָל עֲנִינֵי הַמִּשָּׂא וּמִתָּן, שְׂאֲזַכֶּה
לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּהַמִּשָּׂא וּמִתָּן, לְדַעַת מָה וּמָתִי לְקִנּוֹת וּלְמִכּוֹר,
בְּאִפְּן שְׁתִּצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי יָדַי וְתִזְמִין לִי פְּרֻנְסָתִי בְּרוּחַ בְּסִכָּה קְלָה
בְּלִי שׁוֹם טְרָדָא וּבְלִבּוֹל כָּלֵל, לְמַעַן אוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק
בְּתוֹרַתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ תָּמִיד:

קסד: אָנָּה ה', חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה וְעַל נַפְשׁוֹת כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְתִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים הָאוֹבְדִים אֶת עוֹלָמָם עַל יְדֵי

תַּאֲוֹת מָמוֹן, הַטְּרוּדִים כָּל יְמֵיהֶם בְּעַסְקֵי פְּרַנְסָתָם וְאוֹכְלֵי לֶחֶם
 בְּעֶצְבוֹן בְּזַעַת אַפָּם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹבֵם אֶל הָאֲדָמָה, וּמְאוּמָה לֹא
 יִשְׂאוּ בְּעַמְלָם מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם:

קְסָה: רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, אוֹתִי וְאֶת כָּל חֲבֵרְתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמִּי
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתַּאֲוֹת מָמוֹן, אֲשֶׁר זֹאת הַתַּאֲוָה הִרְעָה נְתַגְבְּרָה
 וְנִתְפַשְׁטָה מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בַדּוֹרוֹת הַלְלוּ, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ כָּלֵל
 לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצֵמֵנוּ לְיֹשֵׁב דְּעֵתֵנוּ, לְחֹשֵׁב הַיֵּטֵב מִהַיְהֵא בְּסוֹפֵנוּ,
 בְּהֵאֵיךְ אֲנַפִּין נִיעוֹל קָדָם מַלְכָא, מִחֲמַת טְרִדַת דְּעֵתֵנוּ
 וּמִחֲשׁוֹבוֹתֵינוּ בְּכָל עֵת עַל עַסְקֵי פְּרַנְסוֹתֵינוּ, וְאַפְלוּ הַהִכְרָחִיּוֹת,
 מְבַלְבְּלִין אוֹתֵנוּ מְאֹד מְאֹד:

קְסו': ה' אֱלֹקִים, חוֹסֵה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ וְהַצֵּל אוֹתֵנוּ מִתַּאֲוָה הִרְעָה
 הַזֹּאת שֶׁל מָמוֹן וְזִכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהִיטִיב
 וְתִהְיֶה בְּעֵזְרֵנוּ, שְׁנִזְכָּה לְהִתְנַחֵם צְדָקָה הַרְבִּיה לְעֲנִיִּים מְהֻנְנִים וְכָל עַקֵּר
 בְּוִנּוֹת עַסְקָנוּ בְּהַמְשָׁא וּמִתָּן יִהְיֶה רַק בְּשִׁבִיל הַצְּדָקָה וְנִזְכָּה לְהִתְנַחֵם
 צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפֵּי כַחֲנוּ, וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ עֲנִיִּים מְהֻנְנִים לְזִכּוֹת
 בָּהֶם וְתַעֲזֹרֵנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה כְּרָאוּי בְּאַמְתּ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,
 בְּשִׂמְחָה וּבִטּוֹב לֵבָב וּבִסְבָּר פָּנִים יְפוֹת וְתִזְכְּנוּ לְהִתְנַחֵם צְדָקָה בְּאִפְּן
 שֶׁלֹּא יִתְבַּיֵּשׁ הָעֲנִי בְּקַבְּלָתוֹ, וְאַזְכָּה לְדַבֵּר עַל לֵב עֲנִיִּים וּמְרוּדִים
 לְפִיָּסָם וּלְהִרְחִיב דְּעַתָּם וּלְשַׂמַּח אֶת לְבָבָם:

קְסו': "הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי" שְׁאֲזַכָּה
 שִׁיתְנַדִּב לְבִי תְּמִיד לְעֵזֶר לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּכָל כַּחַי, הֵן לְפִזּוֹר מִשְׁלִי
 לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְהַעֲנִיק לָהֶם וְלִתֵּן לָהֶם בְּשִׁתֵּי יָדִים מִבְּרַכַת ה'
 אֲשֶׁר אֲתָה נוֹתֵן לִי בְּכָל עֵת, הֵן לְהַשְׁתַּדֵּל עֲבוּרָם בְּכָל כַּחַי לִילְךָ
 וּלְסַבֵּב עֲבוּרָם וּלְקַבֵּץ עַל יַד נְדָבַת לֵב אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְתַמְכָּם
 וּלְסַעֲדָם לְמִלְאֵת יְדֵי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים דֵּי מַחְסוּרָם אֲשֶׁר יַחֲסֵר לָהֶם,

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תמו

מִזְמַר מִזְמֵרֵי דָוִד לְעֹדֵי מִקְוֵה שִׁיר לְעַד לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְצֵנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

הֵן מְזוֹנוֹת הֵן מְלַבְּוֹשִׁים וְכָל מָה שֶׁהֵם צְרִיכִים: